

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות מוסומנות בקו תחתון

חולין גה.

וחותך מעובר שבמיעה מותר באכילה וכו' הא בהמה גופא שריא, וקשה אולי איירי שחתך לעביו אך נשתייר רובו? בן הקשה הפלתי מג' ו', ועי' תפארת יעקב מה שמתרץ.

ועוד הקשו (פרי תאר מג' א') דאולי התם איירי כשנחתך רובו, וכשר מדין רובו ככולו? עי' ישועות יעקב שם מה שתי', וב'בין דעת' תי' שמלשון מן הטחול משמע שלא היה רובו דא"כ היה צ"ל חתך את הטחול.

למסקנת הגמרא דטחול שנחתך מטריף את הבהמה, צ"ל דניטל הטחול איירי מאליו או ע"י סם, אבל בפר"ח מג' ד' דקדק הלשון ניטל שהוא בידיים, ועי' יד יהודה שם באיזה אופן יכול לחתוך בלי להטריף, ומה שלמסקנא נקט טחול דמטריף ולא כבד דכשר וכן מה דין הכליות, עי' חתם סופר.

ואב"א ניקב לחוד ונחתך לחוד ובעיקר החילוק ביניהם, עי' מאירי ופסקי הרי"ד, ובאיזו נחתך איירי, עי' רשב"א ור"ן על הרי"ף, וע"ע פר"ח ותבו"ש סי' מג' בדעת הב", ועי' תפארת יעקב.

לקתא בכליה אחת, עי' פרש"י דאיירי בנתמלאת מוגלא, והקשה הרשב"א דלקות זו אינה פוסלת בריאה? עי' רא"ש ותפארת יעקב, ועי' חי' ר"מ קזיס דגם לרש"י יש עוד ה"ת של לקותה.

ע"ב

למקום חריץ, ועי' הגירסאות השונות בטוב"י ובב"ח סי' מד' וכן בלבוש ותבו"ש, ע"ע רמב"ם ח' כו' ובמ"מ שם, ובלקתה במקום חריץ בלבד עי' פר"ח שם סק"ז.

לחיורא דתותי מתני, ומהו? עי' רי"ף ורש"י, ועי' זר זהב על או"ה כלל נג' ג', ובדעת תורה מד' ד'. והנה כיון שנעשית טריפה גם אם לקתה במקום חריץ לבד למה הזכיר כליה שלקתה? ותי' בפלתי מד' ד' דאם הלקות היתה רק בלובן היה צריך רובו וע"ע תבו"ש מד' ב'.

עי' רמב"ן ורשב"א לקמן נח: מה דין בנמצאו בבהמה ב' טחולים דכל יתר כנטול דמי, ומצד שני ניטל הטחול כשירה רק יש לדון אי הוי ניטל וכשר או נחתך ואז יתכן דפסול עי"ש.

ואי אישתייר בה כעובי דינר זהב כשירה, עי' פרש"י, ובב"ח סי' מג' הקשה מאי שנא מנמצא בטרפס הכבד דהוי ספק טריפה? עי' תי' ובטז' והש"ך שם, וע"ע מהר"ם שייף ומלא הרועים. בשיעור עובי דינר זהב, עי' תורה ב' בית שני שער ג', וע"ע פלתי מג' ה-ו, ועי' תבו"ש מג' ב'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח' להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.